

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – L. Holevițaia,
Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu,

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspecția de Stat în Construcții,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Croitor Veaceslav împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Inspecția de Stat în Construcții și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 02 noiembrie 2016 Croitor Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții, solicitând anularea prescripției Seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 privind sistarea valabilității autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016 pentru efectuarea lucrărilor de construire a unei case de locuit pentru două familii, cu regim de înălțime de D+P+2E în limitele terenului privat cu nr. cadastral xxxxx din str. Vintilă Horia nr. 1, mun. Chișinău. (f.d. 3-6, 33).

În motivarea cererii reclamantul a indicat că prin scrisoarea nr. 4124J-2 a fost informat despre emiterea prescripției seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 privind sistarea valabilității autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016.

Conform prescripției seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 Inspecția de Stat în Construcții a sistat valabilitatea autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016 până la înlăturarea neconformităților depistate. În rubrica neconformităților depistate, Inspecția de Stat în Construcții a indicat că autorizația de construire nr. 221-c/16 din 09.09.2016 a fost eliberată cu încălcarea prevederilor Regulamentului local de urbanism al mun. Chișinău nr. 22/40 din 25.12.2016, și anume: casa de locuit pentru

două familii cu regim pe verticală D+P+2E, a fost amplasată în zona funcțională a orașului Chișinău de tip RE (revitalizare), terenurile sunt subiecte de dezvoltare, unde amplasarea obiectului poate fi doar în baza Planului Urbanistic de Detaliu; se încalcă cerințele art. 13, 36 și 44 din Legea nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, art. 4 alin. (6) din Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Nefiind de acord cu prescripția menționată supra, reclamantul a depus la Inspekția de Stat în Construcții cererea prealabilă sub nr. M-1145 la data de 21.10.2016. Cu răspunsul recepționat la 01.11.2016, de asemenea, nu este de acord.

Reclamantul a susținut că sistarea valabilității autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016, în condițiile în care a fost achitată o sumă impunătoare pentru achiziția lotului de teren din str. Vintilă Horia nr. 1, mun. Chișinău, au fost efectuate lucrări de construcție, care sunt la etapa de finisare a demisolului, au fost achiziționate materiale de construcție sau contractate, ar duce la suportarea unor prejudicii considerabile, care vor fi complicat de a fi compensate.

Consideră că la emiterea prescripției pârâta a aplicat un act normativ, fără a lua în considerație prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, care stabilește exhaustiv actele ce urmează să le depună solicitantul pentru obținerea unei autorizații de construire. Alin. (2) prevede că solicitarea altor documente decât cele prevăzute la alin. (1) nu se admite.

Argumentele Inspekției de Stat în Construcții la emiterea prescripției au fost pretinsele încălcări comise de Primăria mun. Chișinău la eliberarea autorizației de construire, și anume, a prevederilor art. 13, 36 și 44 din Legea nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului.

Concluzia asupra ilegalității autorizației de construire invocate de pârâtă la emiterea prescripției este că Primăria municipiului Chișinău era obligată încă în anul 1996 să elaboreze și să aprobe Planul Urbanistic de Detaliu pentru toată aria de acoperire teritorială pe care o administrează, iar în lipsa acestui Plan Primăria mun. Chișinău nu poate elibera autorizații de construire.

Reclamantul a susținut că, la momentul depunerii cererii de eliberare a autorizației de construire au fost anexate toate documentele necesare stabilite în alin. (1) al art. 12 din Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, însă nu este stipulat că este necesar de a depune Planul Urbanistic de Detaliu. Alin. (2) din același articol prevede că autoritatea emitentă, în cazul de față Primăria mun. Chișinău, nu este în drept să solicite alte documente decât cele indicate la alin. (1), fapt ce confirmă că odată ce există necesitatea elaborării unui Plan Urbanistic de Detaliu, această obligație este în sarcina autorității emitente și nicidecum în sarcina beneficiarului.

Astfel, la momentul achiziției terenului s-a urmărit doar destinația care este pentru construcții, bazându-se pe faptul că intenția era de a construi o casă bifamilială cu regimul de înălțime de D+P+2E, după cum sunt construcții similare de pe terenuri aflate în vecinătate.

Însă, prin emiterea prescripției seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 a fost încălcat dreptul său la folosirea și administrarea terenului cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. Vintilă Horia nr. 1, or, pentru începerea lucrărilor de construcție

au fost prezentate toate documentele prevăzute în Legea nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, fiind eliberată autorizația de construire. Astfel, Inspekția de Stat în Construcții a constatat abateri, care vizează obligațiile Primăriei mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016 s-a admis cererea depusă de Croitor Veaceslav și s-a anulat prescripția Inspekției de Stat în Construcții seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 cu privire la sistarea autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016. (f.d. 37, 42-45)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017 s-a respins apelul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 decembrie 2016. (f.d. 61, 62-72)

Nefiind de acord cu soluțiile instanței de apel, la data de 21 septembrie 2017 Inspekția de Stat în Construcții a depus recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, cu adoptarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Croitor Veaceslav ca fiind neîntemeiată. (f.d. 74-76)

În motivarea recursului recurenta a invocat că soluția instanței de apel este ilegală și urmează a fi casată, deoarece a fost interpretată în mod eronat legea.

A menționat că Inspekția Teritorială în Construcții „Centru” a examinat cererea prealabilă a lui Croitor Veaceslav, prin care acesta a exprimat dezacordul privind emiterea prescripției seria ISC nr. 003285 din 18.10.2016 privind sistarea valabilității autorizației de construire nr. 221c-1/16 din 09.09.2016 pentru obiectivul din str. V. Horia nr.1, mun. Chișinău și a respins-o ca neîntemeiată.

În motivarea poziției autorității investită cu dreptul de a exercita controlul, Inspekția Teritorială în Construcții a indicat că Primăria mun. Chișinău în calitate de emitent a dispus emiterea actului cu încălcarea Planului Urbanistic General, și anume, în Zona urbanistică Re (revitalizare) a fost autorizată executarea lucrărilor de construire a blocului locativ cu regimul de înălțime D+P+2E, regim de înălțime care nu este prevăzut de zona urbanistică menționată, astfel, consideră prescripția emisă în mod legal.

Reprezentantul recurentei a mai solicitat repunerea în termen a cererii de recurs, motivând că cu decizia instanței de apel din 04 mai 2017 a făcut cunoștință în cancelaria Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani la 20 septembrie 2017, fapt confirmat prin mențiunea de pe coperta dosarului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 mai 2017 și expediată în adresa recurentei la data de 29 mai 2017, cu scrisoare de însoțire nr. 9660, însă confirmarea recepționării nu este la materialele cauzei. (f.d. 73)

Unica dovadă care atestă data recepționării deciziei e declarația sub proprie răspundere a recurentului că el a recepționat decizia la 20 septembrie 2017.

În condițiile expuse, instanța de recurs consideră că recurentul a declarat recursul la 21 septembrie 2017, în termen, și cererea de repunere a recursului în termen fiind de prisos, nu necesită a fi examinată.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu poate constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurența și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspekția de Stat în Construcții, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Inspekția de Stat în Construcții, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas